

PREZES

URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

DELEGATURA UOKIK W GDAŃSKU

RGD.61/01/10/IPW

Gdańsk, dnia 28 października 2010r.

DECYZJA RGD.10/2010

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 w związku z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami), stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy i § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887)

-działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu, przeciwko przedsiębiorcy: Grzegorzowi Dreszler, zam. w Goleniowie, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. GOL-DREX w Goleniowie, - w wyniku którego uprawdopodobniono, iż ww. przedsiębiorca stosuje praktykę o jakiej mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającą na stosowaniu we wzorcu umownym „Faktura VAT”, postanowienia o treści: „Pojazd określony w pkt 1 z dniem dzisiejszym przechodzi na własność nabywającego, który oświadcza, że sprzedawca zapewnił mu możliwość sprawdzenia przedmiotu umowy pod kątem jego jakości, kompletności oraz funkcjonowania głównych mechanizmów i podstawowych podzespołów. Kupujący zbadał przedmiot umowy i znany jest mu jego stan techniczny, w tym wyposażenie i nie zgłasza w tej mierze żadnych zastrzeżeń, oraz że jest on zgodny z opisem podanym przez sprzedawcę.”,

w związku ze zobowiązaniem się przedsiębiorcy do podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez eliminację kwestionowanych postanowień umownych,

- nakłada się na przedsiębiorcę obowiązek wykonania tego zobowiązania, w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji, poprzez:

- opracowanie nowego wzorca oraz zawieranie nowych umów w oparciu o nowo opracowany wzorzec umowny, nie zawierający zakwestionowanych zapisów.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianą) i § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr

107, poz. 887), działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada się na przedsiębiorcę Grzegorza Dreszler obowiązek złożenia sprawozdania o wykonaniu zobowiązania, o którym mowa w punkcie I niniejszej decyzji, w terminie dwóch miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji.

UZASADNIENIE

W związku z zawiadomieniem Rzecznika Konsumentów w Goleniowie o podejrzeniu stosowania przez przedsiębiorcę Grzegorza Dreszler (zwanego dalej przedsiębiorcą), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. GOL-DREX Grzegorz Dreszler w Goleniowie, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust.1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), polegającej na zamieszczaniu we wzorcu umownym (faktura VAT) stosowanym przez przedsiębiorcę w obrocie konsumenckim, zapisów, które mogą zostać uznane za tożsame z niedozwolonymi postanowieniami wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ kpc., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej Prezesem Urzędu) Postanowieniem nr 58 z dnia 12 kwietnia 2010 r. wszczął postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Grzegorza Dreszler prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. GOL-DREX Grzegorz Dreszler w Goleniowie.

W trakcie postępowania, Prezes Urzędu ustalił, że przedsiębiorca, od dnia 9 września 2009 r., do chwili obecnej stosuje wzorec umowny o nazwie faktura VAT zawierający zapis o treści:

„Pojazd określony w pkt 1 z dniem dzisiejszym przechodzi na własność nabywającego, który oświadcza, że sprzedawca zapewnił mu możliwość sprawdzenia przedmiotu umowy pod kątem jego jakości, kompletności oraz funkcjonowania głównych mechanizmów i podstawowych podzespołów. Kupujący zbadał przedmiot umowy i znany jest mu jego stan techniczny, w tym wyposażenie i nie zgłasza w tej mierze żadnych zastrzeżeń, oraz że jest on zgodny z opisem podanym przez sprzedawcę.”

Liczba umów zwartych z konsumentami z zastosowaniem wzorca zawierającego ww. klauzulę w okresie od 9 września 2009 r. i w pierwszym kwartale 2010 r. – wynosi 63.

Mając na względzie powyższe okoliczności Postanowieniem nr 142 z dnia 12 sierpnia 2010 r. Prezes Urzędu wszczął przeciwko przedsiębiorcy: Grzegorzowi Dreszler zam. w Goleniowie, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. GOL-DREX w Goleniowie, postępowanie w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów poprzez stosowanie we wzorcu umownym – faktura VAT- postanowienia o treści: „Pojazd określony w pkt 1 z dniem dzisiejszym przechodzi na własność nabywającego, który oświadcza, że sprzedawca zapewnił mu możliwość sprawdzenia przedmiotu umowy pod kątem jego jakości, kompletności oraz funkcjonowania głównych mechanizmów i podstawowych podzespołów. Kupujący zbadał przedmiot umowy i znany jest mu jego stan techniczny , w tym wyposażenie i

nie zgłasza w tej mierze żadnych zastrzeżeń, oraz że jest on zgodny z opisem podanym przez sprzedawcę.”

uznanego za postanowienie niedozwolone i wpisane do Rejestru postanowień wzorców uznanych za niedozwolone, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie [...].

W trakcie postępowania, pełnomocnik przedsiębiorcy pismem z dnia 3 września 2010 r. ustosunkował się do postawionego zarzutu zawartego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów (syg.RGD.61/1/10/IPW), w którym oświadczył, że:

„(...) Pan Grzegorz Dreszler gotowy jest do podjęcia wskazanych przez Prezesa UOKiK działań. Jego intencją, co zostało już podkreślone w piśmie z dnia 7 maja 2010 r. w żadnej mierze nie było stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Posługując się klauzulą nr 2 nie miał jakiegokolwiek zamiaru działania na szkodę konsumentów, z którymi zawierał umowy. W związku z tym Pan Grzegorz Dreszler zobowiązuje się w trybie art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do podjęcia lub zaniechania ewentualnym stwierdzonym naruszeniem, których obowiązek wykonania nałoży Prezes UOKiK w drodze decyzji.”

W piśmie z dnia 20 września 2010 r. przedsiębiorca ponownie zobowiązał się w trybie art. 28 do podjęcia działań zapobiegających naruszeniom zbiorowych interesów konsumentów poprzez:

1. „...usunięcie ze stosowanego przez siebie w obrocie konsumenckim wzorca umownego – faktury VAT, postanowień, które w przedmiotowym postępowaniu zostały uznane przez prezesa UOKiK za wywołujące identyczne skutki jak niedozwolona klauzula wpisana do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją 939, czyli następujących zapisów: „Pojazd określony w pkt 1 z dniem dzisiejszym przechodzi na własność nabywającego, który oświadcza, że sprzedawca zapewnił mu możliwość sprawdzenia przedmiotu umowy pod kątem jego jakości, kompletności oraz funkcjonowania głównych mechanizmów i podstawowych podzespołów. Kupujący zbadał przedmiot umowy i znany jest mu jego stan techniczny, w tym wyposażenie i nie zgłasza w tej mierze żadnych zastrzeżeń, oraz że jest on zgodny z opisem podanym przez sprzedawcę.”
2. zastosowanie we wzorcu umownym faktura VAT zmienionych postanowień wzorcowych, których treść sposób sformułowania wyklucza możliwość naruszenia zbiorowych interesów konsumentów”.

Jednocześnie Grzegorz Dreszler przesłał propozycję nowego wzorca umownego, w którym kwestionowany przez Prezesa zapis zostałby zastąpiony następującym postanowieniem:

„3. Sprzedawca zapewnił kupującemu przed zawarciem niniejszej umowy możliwość sprawdzenia przedmiotu umowy pod kątem jego jakości, kompletności oraz funkcjonowania głównych mechanizmów i podstawowych podzespołów. 4. Kupujący oświadcza, iż przed zawarciem niniejszej umowy zbadał i sprawdził przedmiot umowy, w tym zakresie oraz w zakresie udzielonych przez Sprzedawcę informacji znany jest mu jego stan techniczny, w tym wyposażenie. ...6. Sprzedawca nie odpowiada za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową, gdy Kupujący w chwili zawarcia umowy o tej niezgodności wiedział, lub oceniając rozsądnie, powinien był wiedzieć”.

Ponadto przedsiębiorca oświadczył, iż zobowiązuje się wykonać nałożone przez Prezesa Urzędu zobowiązanie w terminie wskazanym w decyzji organu antymonopolowego.

Postanowieniem z dnia 13 października 2010 r. Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów w niniejszym postępowaniu przekazane w toku postępowania wyjaśniającego: sygn.: RGD 405/11/10/IPW, pismo pełnomocnika Grzegorza Dreszler z dnia 7 maja 2010 r. wraz z załącznikami.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca Grzegorz Dreszler, zamieszkały w Goleniowie [...], jest przedsiębiorcą wpisanym do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza miasta Goleniów pod numerem 004509/97. Prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. GOL-DREX, m.in. w zakresie:

- sprzedaż hurtowa i detaliczna samochodów osobowych i furgonetek,
- sprzedaż hurtowa i detaliczna pozostałych pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli,
- działalność usługowa wspomagająca transport lądowy,
- wynajem i dzierżawa samochodów osobowych i furgonetek,
- wynajem i dzierżawa pozostałych pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli,
- transport drogowy towarów,
- pozostały transport lądowy pasażerski, gdzie indziej nie sklasyfikowany,
- działalność usługowa wspomagająca transport lądowy,
- sprzedaż detaliczna części i akcesoriów do pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli.

Miejscem wykonywania działalności gospodarczej, a jednocześnie siedzibą zakładu głównego jest Goleniów, [...]

W kontaktach z klientami Grzegorz Dreszler posługuje się wzorcem umownym, który następnie konsumenci podpisują, chcąc skorzystać z usług /oferty/ skarżonego przedsiębiorcy.

Wzorzec umowny (faktura VAT) zawiera gotowe, jednolite postanowienia, sformułowane przez przedsiębiorcę, stanowiąc tym samym wzorzec umowy w rozumieniu art. 384 § 1 k.c.

Stosowany przez Grzegorza Dreszler wzorzec umowny pod nazwą „Faktura VAT” zawiera m.in. postanowienie o treści:

„Pojazd określony w pkt 1 z dniem dzisiejszym przechodzi na własność nabywającego, który oświadcza, że sprzedawca zapewnił mu możliwość sprawdzenia przedmiotu umowy pod kątem jego jakości, kompletności oraz funkcjonowania głównych mechanizmów i podstawowych podzespołów. Kupujący zbadał przedmiot umowy i znany jest mu jego stan techniczny, w tym wyposażenie i nie zgłasza w tej mierze żadnych zastrzeżeń, oraz że jest on zgodny z opisem podanym przez sprzedawcę.” ,

które tożsame jest w swej treści z klauzulą abuzywną wpisaną do Rejestru Niedozwolonych postanowień umownych prowadzonego przez Prezesa Urzędu pod. poz. 939, o treści:

„Nabywca potwierdza, że otrzymał w/w pojazd kompletny i sprawny technicznie, bez wad a w szczególności sprawdził wraz ze sprzedawcą sprawność wszystkich podzespołów mających wpływ na bezpieczeństwo pojazdu”.

Prezes Urzędu otrzymał po wszczęciu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, zobowiązanie przedsiębiorcy do uwzględnienia uwag Prezesa Urzędu, poprzez usunięcie z wzorca umownego (faktura VAT) zakwestionowanych i wymienionych we wszczęciu postępowania zapisów oraz opracowanie nowego wzorca umownego, nie zawierającego klauzul niedozwolonych wraz z projektem nowego wzorca umownego.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Aby rozstrzygnąć sprawę w oparciu o przepisy ustawy o ochronie [...] niezbędnym jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Wykazanie tej okoliczności, upoważnia dopiero Prezesa UOKiK do realizacji celu ustawy, którym

zgodnie z jej art. 1 ust 1, jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. W ocenie Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się i dotyczy ochrony interesu szerszej grupy konsumentów, którzy są lub mogą być klientami Grzegorza Dreszler, F.H.U. GOL-DREX w Goleniowie.

Skarżonemu przedsiębiorcy przedstawiono zarzut naruszenia art. 24 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi iż, „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.” Zgodnie z ust. 2 tegoż artykułu „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. (...)”

Aby działania przedsiębiorcy - w tym przypadku Grzegorza Dreszler prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. GOL-DREX Grzegorz Dreszler w Goleniowie - mogły zostać uznane za sprzeczne z powołanym wyżej przepisem art. 24 ustawy o ochronie [...], winny więc spełniać łącznie następujące przesłanki: ujawniać się w obrocie konsumenckim, stanowić działanie bezprawne, naruszając jednocześnie zbiorowy interes konsumentów.

Zgodnie z art. 4 pkt 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 22¹k.c. za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej nie związanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. W niniejszej sprawie wzorzec umowy stosowany przez przedsiębiorcę adresowany jest również do tej grupy podmiotów. tj. osób fizycznych. Niekwestionowana przez uczestnika postępowania okoliczność zawierania umów sprzedaży pojazdów samochodowych z osobami fizycznymi, jednoznacznie potwierdza fakt spełnienia pierwszej z przesłanek powołanego wyżej przepisu ustawy o ochronie [...].

Nadto w rozpatrywanym stanie faktycznym zachowanie przedsiębiorcy nie dotyczy interesów poszczególnych osób fizycznych, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz szerszej grupy konsumentów będących klientami przedsiębiorcy oraz mogących potencjalnie tymi klientami zostać.

Odnosnie drugiej przesłanki, tj. bezprawności, rozumianej jako działania sprzeczne z przepisami prawa, podnieść należy, iż przedsiębiorcy postawiony został zarzut naruszenia art. 24 ust 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie [...], polegający na stosowaniu w umowach zawieranych z konsumentami postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Zakaz stosowania postanowień wpisanych do Rejestru dotyczy nie tylko tego przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz również innych przedsiębiorców.

Art. 479⁴³ k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w ww. Rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego.

Wpis do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecnictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006

r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż „(...) stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)”.

W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.o.k.ik. obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.o.k.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27, a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...)”.

Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do Rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Stąd niedozwolone będą także postanowienia umów, mieszczące się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż zapis: „Strony oświadczają, że właściwości przedmiotu umowy zostały uzgodnione indywidualnie. Pojazd określony w pkt 1 z dniem dzisiejszym przechodzi na własność nabywającego, który oświadcza, że sprzedawca zapewnił mu możliwość sprawdzenia przedmiotu umowy pod kątem jego jakości, kompletności oraz funkcjonowania głównych mechanizmów i podstawowych podzespołów. Kupujący zbadał przedmiot umowy i znany jest mu jego stan techniczny, w tym wyposażenie i nie zgłasza w tej mierze żadnych zastrzeżeń, oraz że jest on zgodny z opisem podanym przez sprzedawcę.”

- należy uznać za wywołujący identyczne skutki jak niedozwolone postanowienie umowne wpisane do Rejestru postanowień pod pozycją 939 (na podstawie wyroku SOKIK z dnia 9 lutego 2005 r. sygn. akt XVII AmC 112/04), o treści: „Nabywca potwierdza, że otrzymał w/w pojazd kompletny i sprawny technicznie, bez wad a w szczególności sprawdził wraz ze sprzedawcą sprawność wszystkich podzespołów mających wpływ na bezpieczeństwo pojazdu”.

Jak przyznał SOKIK w uzasadnieniu do wyroku z dnia 9 lutego 2005 r., sygn. akt XVII AmC 112/04 „...na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27.07.2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (Dz. U. z 2002 r. nr 141, poz. 1176 ze zm.) istnieje domniemanie, iż nabywany towar konsumpcyjny jest zgodny z umową. Natomiast przepis art. 4 ust. 1 ww. ustawy ustala zasadę, że w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem 6 miesięcy domniemywa się, że istniała w chwili wydania towaru. Ciężar dowodu, że towar w chwili wydania był zgodny z umową ciąży na przedsiębiorcy. Kwestionowane postanowienie ... prowadzi do sytuacji, w której konsument wobec podpisania kwestionowanego zapisu nie będzie mógł skorzystać z domniemania wynikającego z powołanego przepisu ustawy. Oznacza to, że nawet przed upływem 6 miesięcy od odbioru pojazdu konsument będzie musiał wykazać istnienie przesłanek odpowiedzialności sprzedawcy. Wskazany ... zapis prowadzi więc... do przerzucenia ciężaru dowodu na konsumenta i ogranicza odpowiedzialność przedsiębiorcy za nienależyte wykonanie zobowiązania. ....z uwagi na złożoność budowy obecnie sprzedawanych pojazdów konsument nie jest w stanie w chwili odbioru dokonać sprawdzenia wszystkich jego podzespołów w należyty sposób. Wobec powyższego .....(zapis) prowadzi do istotnego ograniczenia odpowiedzialności pozwanego za nienależyte wykonanie zobowiązania i może wprowadzać w błąd konsumentów co do ich rzeczywistych uprawnień.”

Zdaniem Prezesa Urzędu wskazany zapis umowny - w świetle cytowanego wyżej orzeczenia SOKIK - uznać należy za naruszający zbiorowe interesy konsumentów i wywołujący identyczne skutki jak

klauzula wpisana pod poz. 939. Doprecyzowanie pojęcia „stan techniczny” nastąpiło na niekorzyść konsumentów, gdyż przedsiębiorca sugeruje w nim, iż przeciętny konsument zdolny jest sprawdzić działanie wszystkich podzespołów pojazdu, a zatem powoduje przerzucenie ciężaru dowodu na konsumenta – o którym mowa w przytoczonym uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego. Jest to rozwiązanie krzywdzące, stawiające na uprzywilejowanej pozycji silniejszą stronę transakcji rynkowej, jaką jest profesjonalnie działający przedsiębiorca, gdyż nie można oczekiwać od przeciętnego konsumenta, iż będzie on w stanie sprawdzić szczegółowo działanie podzespołów samochodu, biorąc pod uwagę stopień skomplikowania rozwiązań technicznych, jakim cechują się współczesne pojazdy samochodowe.

Zatem w ocenie Prezesa Urzędu zakwestionowane w niniejszym postępowaniu zapisy wzorca umowy o nazwie „Faktura VAT” stosowane przez Grzegorza Dreszler prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. GOL-DREX Grzegorz Dreszler w Goleniowie, są tożsame z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanymi do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, pod pozycją: 939.

Przeprowadzone porównanie zapisu wzorca umowy stosowanego przez Grzegorza Dreszler, F.H.U. GOL-DREX z siedzibą w Goleniowie, z wymienionym wyżej postanowieniem, uznanym wcześniej przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone i wpisanym do Rejestru niedozwolonych klauzul umownych, jednoznacznie wskazuje na tożsamość treści porównywanych klauzul, której nie naruszają różnice w zakresie użytych sformułowań i wyrazów.

Zdaniem Prezesa Urzędu, za spełnioną należy uznać także trzecią przesłankę, bowiem naruszenie zbiorowych interesów konsumentów ma miejsce wtedy, gdy działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości, to jest w sytuacji, gdy skierowane jest nie tylko do wyodrębnionej indywidualnie grupy konsumentów, lecz szerszego nieograniczonego liczbowo kręgu osób, do których dotarła i dotrzeć może oferta przedsiębiorcy, a w rozpatrywanej sprawie wymieniony warunek jest spełniony – oferta sprzedaży pojazdów samochodowych zawierająca niedozwolone klauzule adresowana jest bowiem przez Grzegorza Dreszler nie do ściśle zindywidualizowanego konkretnego konsumenta, lecz do z góry nieokreślonej, niemożliwej do zidentyfikowania liczby konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że ustawowe przesłanki art. 24 ust.1 i 2 pkt.1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie (...) zostały uprawdopodobnione. Skarżony przedsiębiorca stosuje wzorce umowne, których treść zawiera postanowienia uznane za bezprawne i wpisane do Rejestru klauzul niedozwolonych.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie (...), jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych we wniosku lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Równocześnie, w decyzji o której mowa wyżej, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji przyjętych zobowiązań (art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie [...]).

Jak wykazano wcześniej, w okolicznościach przedmiotowej sprawy zostało uprawdopodobnione, że Grzegorz Dreszler zam. w Goleniowie, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. GOL-DREX z siedzibą w Goleniowie, stosuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej. Jednocześnie przedsiębiorca zobowiązał się w trybie art. 28 ustawy o ochronie [...] do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom, poprzez usunięcie z wzorca umownego kwestionowanej przez Prezesa UOKIK niedozwolonej klauzuli umownej oraz opracowanie nowego wzorca umownego nie zawierającego w swej treści niedozwolonych postanowień umownych oraz wykonanie obowiązku nałożonego decyzją Prezesa Urzędu. W ocenie Prezesa Urzędu podjęte zobowiązanie w sposób wystarczający zabezpiecza i chroni interesy konsumentów.

Dlatego, biorąc pod uwagę wymienione okoliczności, orzeczono jak w pkt I sentencji.

Ponadto, Prezes UOKIK, w oparciu o zapis art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie (...) wyznaczył dwumiesięczny termin na przekazanie informacji o wykonaniu zobowiązania, liczony od daty uprawomocnienia się decyzji.

Mając to na uwadze orzeczono, jak w pkt II sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Otrzymuje:

Grzegorz Dreszler
F.H.U. GOL-DREX

Reprezentowany przez: